

Đời Đời

(Phú hộ & Lagiariô)

Cảm hứng lc. 16,19-31

C-XXVI

Thanh Bình

T.K.1 Một ngày, lão Phú hộ nhìn lên trên Trời

2 Một đời tự buông mình chìm đắm nơi phù

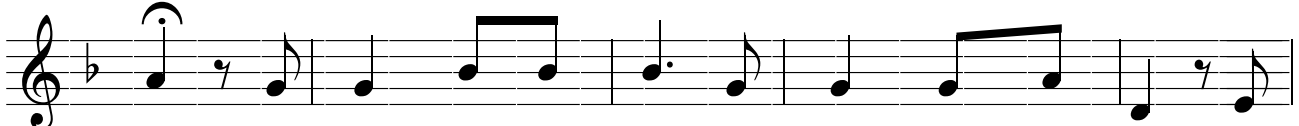
cao. làm sao mà tin được bóng ai mỗi hôm sinh, chẳng lo tìm Nước trời, những mê thú vui

nào ngồi trong lòng tổ phụ, có phải La da đời, Rồi khi lìa cõi trần, án tử thân chung

rô khó nghèo và gầy héo. trong nhà ta khi thân, phước phần là ngục tối,, hoả hình bao thương

xưa. Quả là La da rô một đời chịu cam khổ nay đau. Chẳng còn biết van ai, và rày chịu cam khổ sám

phước lộc rạng rỡ. Xin Ngài thương giúp con vì hồi thì đã nhờ. Chúa chẳng nghe nữa đâu, vì

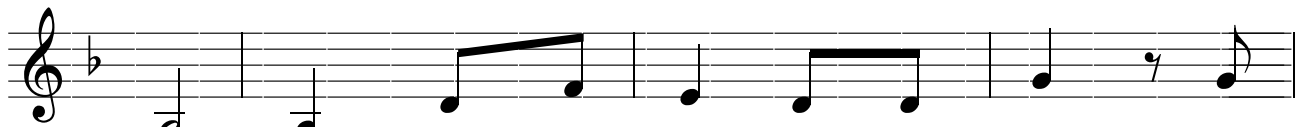
con phải gánh chịu cực hình này muôn kiếp. Xin
cửa đã đóng rồi. phận mình như đã mất, Xin

Cha Ab ra ham lắng nghe tiếng con cầu.
Cha Ab ra ham cứu đàn em trên trần.

Đ.K. Con ơi, không thể được, Con ơi không thể

được. Vì giữa chúng ta là vực sâu không

thể đi ngang qua. Và ngày nay đã cách xa, làm

sao đến với nhau, con ơi hỡi con ơi.